

прищѣвка, изпълнението на която бѣше свързано съ толкова трудъ и умора, слиса Клавдия.

Но нейнитѣ молби и настоявания бѣха тъй неотстъпни, щото той, най-после, не можа да откаже, положи я въ богата колесница съ пухови копринени възглавници и я изпрати съ най-вѣрнитѣ си слуги къмъ юдейската земя.

И, следъ като пжтува три дни по друма, който лжкатуши по източнитѣ поли на Ливанскитѣ планини съ високитѣ кедри, Поппея пристигна въ юдейската земя и кжде обѣдъ на четвъртия день, като мина на северъ отъ Иосафатовата долина, приближи съ колесницата си до Ерусалимъ.

Това се случи току-що преди еврейската пасха.

И когато да се запжти къмъ северната врата на града, видѣ, че изъ нея бѣше излѣзло множество народъ, срѣдъ което свѣтѣха шлемове на римски конници. И това множество се запжтваше по посока на западъ къмъ ближния голъ хълмъ.

Поппея гледа шествието, безъ да знае значението му, и продължи пжтя си.

Предъ самата порта тя срещна единъ римски центурионъ*) на конь, който бѣше сжщо трѣгналъ съ нѣколко войника по дирята на множеството. Тя заповѣда да спратъ и попита центуриона, кжде отива тоя народъ.

— Ще бжде разпнатъ на оня рѣтъ осждениятъ на смъртъ, развратителъ на народа, Исусъ Назарянинътъ! отговори той, като се поклони на свѣтлата щерка Пилатова.

— Не бива! Не бива! извика уплашена Поппея. — Нека да спратъ наказанието! Искамъ това!

Но офицеринътъ обяви, че само Пилатъ може да отмѣни заповѣдта си. Но че додето се получи това отмѣняване, ще мине време и престжпникътъ ще е вече разпнатъ.

И той се чудѣше за участието Поппеино къмъ единъ жалкъкъ лъжецъ и смутителъ, обреченъ на смъртъ отъ самия еврейски народъ.

А Поппея, смутена и отчаяна, обърна погледъ къмъ Голгота, дето се бѣше спрѣло вече множеството и дето се готвѣше нѣщо страшно . . .

— Занесете ме по-скоро тамъ! Той не трѣбва да умре! извика тя на хората си. И намѣриха набързо носилка, понеже до върха Голгота колесница не можеше да иде, и понесоха пре-красната Поппея по камънливия пжтъ.

Когато се изкачиха на върха, Поппея въ ужасъ видѣ изправени вече тамъ три кръста и на всѣки отъ тия кръстове висѣше по единъ човѣкъ. Сждбата се бѣше изпълнила!

По заповѣдъ на Поппея разтикаха тълпата, която обикаляше съ глъчъ и груби рѣмжения кръстоветъ и й сложиха носилката близу до тѣхъ. Подъ срѣдния кръстъ бѣше паднала прималѣла една жена еврейка, а две други, съ лица облѣни съ сълзи, съсклучени отъ скръбъ и отчаяние ржце, гледаха мжченика, кому-

*) Центурионъ — воененъ началникъ, стотникъ.